ՀԱՅԵՐԵՆ

Ահա նորից գիշեր

Երաժշտություն՝ Լևոն Արևշատյան · Խոսք՝ Պարույր Սևակ

Ահա նորից գիշեր, ահա նորից մշուշ,
Նորից տապից այրված փողոցն է երջանիկ,
Նորից մանրահատիկ անձրևն է մեղմ խշշում,
Եվ լուռ անրջում է ամեն կիզված տանիք...

...Ես մեղմ էի այնպես, խոնարհ և ընտանի՛,
Այդ երեկ էր կարծես, դու հիշո՞ւմ ես արդյոք
Մեզ սպասում էր դեռ չեղած մի ընտանիք,
Մի համրախոս խրճիթ՝ ծածկված հող ու հարդով:

Բա՛խտ կար քո աչքերում, բախտ կար ամե՛ն ինչում,
Միայն սե՛ր կար կյանքում, ցավ ու ձանձրույթ չկար,
Ամեն խոսք ու հայացք խոստումով էր շնչում,
Երազով էր հարուստ օրն ու գիշերն երկար:

Բայց բախտը մեր այդ ո՛ր, ո՛ր գիշերում մռայլ,
Ո՞ր անձրևի ներքո և ո՞ւմ ձեռքը թաղեց,
Ո՞ր ջրհորդանն արդյոք քրքջաց մեզ վրա,
Այդ ո՛ր առուն խնդաց, լամպը քմծիծաղեց:

Այդ ո՞վ իմ գալիքը՝ քո աչքերի խորքում
Եվ քո սերը մորթեց իմ ձեռքերի վրա:
Այդ ո՞վ և ինչո՞ւ էր բաց դուռն իմ դեմ փակում
Ու զղջման աղ ցանում իմ վերքերի վրա:

Ո՞վ էր,- չե՛մ հասկանում, ես չգիտե՛մ, մշո՛ւշ,
Գիշե՛ր, հանկարծ քեզ պես ողջը մուժով պատվեց...
Միայն գիտեմ՝ փլվեց մի որբ տանիք դրսում
Եվ մայթերին, իմ տեղ, անձրևն ուշաթափվեց...

ENGLISH

It’s a Night, Again

Music: Levon Arevshatyan · Words: Paruyr Sevak

It’s night again, and once again the haze.
The heat-scorched street is glad of rain again.
The fine rain whispers, grain by silver grain,
and every sunburnt roof lies still and dreams.

How gentle I was then, how meek, how much at home.
It seems like yesterday. Do you remember?
A family we’d yet to be was waiting for us there,
a hut that spoke no word, roofed with earth and straw.

There was happiness in your eyes, in everything.
Life held only love, no weariness, no pain.
Each word, each glance was alive with a promise;
the day and the long night were rich with dreams.

But on what night, what dismal night was it,
in what rain, by whose hand was our joy buried?
Which gutter was it cackling overhead?
Which stream laughed, and which streetlamp curled its lip?

Who killed my future in the depths of your eyes
and slew your love there in my open hands?
Who closed a door already open to me?
Who rubbed the salt of remorse into my wounds?

Who was it? I can’t tell. I do not know.
O mist, O night, the whole world blurred like you.
I only know an orphaned roof fell in,
and on the pavement, in my place, the rain fell faint.

РУССКИЙ

It’s a Night, Again

Музыка: Левон Аревшатян · Слова: Паруйр Севак

И снова ночь. И снова всё в тумане.
И снова зною вопреки счастлив притихший переулок.
И мелкий дождь шуршит едва-едва,
и молча грезит каждая обожжённая крыша.

Каким я был покладистым, домашним…
Как будто бы вчера. Ты помнишь или нет?
Нас там ждала семья, которой не было ещё,
и молчаливая избушка под кровлей из земли и жнивья.

А счастье было у тебя в глазах. Оно во всём жило.
Была одна любовь — ни боли, ни тоски.
И каждый взгляд, и каждый звук дышал надеждой,
а день и долгая ночь были полны мечты.

Но в ту ли ночь, в какую ночь глухую,
под чьей рукой, под чьим дождём легло в могилу счастье?
Который водосток над нами хохотал?
Какой ручей смеялся? Как кривил губу фонарь?

Кто в глубине твоих очей убил моё грядущее,
твою любовь зарезал у меня на ладонях?
Кто затворял открытую мне дверь
и соль раскаянья втирал мне в раны?

Кто это был? Не понимаю. Я не знаю.
Туман… И ночь… И всё окутал мрак.
Я знаю лишь: снаружи рухнула осиротевшая крыша,
и вместо меня на тротуар без чувств упал дождь.